



Biskoppen over Københavns Stift

Kære ansatte og menighedsråd i Københavns Stift

Dåbskommissionens konference i marts har affødt en del debat, ikke mindst i Kirke.dks spalter. Man kan få det indtryk, at vi er nogle, der ønsker at gøre det af med dåben i luthersk forstand. Men de behøver ikke være bange: Vi er ikke ude på at komme dåben til livs. Tværtimod.

Er der noget, der kendetegner den evangelisk-lutherske teologi og de protestantisk troende, så er det, at vi er frie ånder. Vores tradition er bundet til erkendelsen af, at nutiden vokser ud af fortid og tradition. Det er den væsentligste grund til, at reformationen også er en universitetsbevægelse. Vi lever med, at fortiden kommer med visdom og indsigt, som vi skal tilegne os, og at nutid, samtid og fremtid kommer med nye tanker, som vi skal tænke os ind i. Derfor er vi ikke bange for at åbne bekendelsen og inddrage mennesker i den teologiske samtale, ligesom vi ikke bilder os ind, at alt, hvad vi tænker, skal bøjes ind i allerede konstruerede tankekasser.

Når man i årevis i Lindevang Kirke og i kredsen omkring Frederiksberg-ritualet har arbejdet bevidst med ritualer og gudstjeneste-form, skyldes det den meget enkle virkelighed, at man har mødt mennesker, der ønskede at forstå mere. Arbejdet med ritualerne er ikke pludselige indskydelser, men en refleksion over, hvordan man udtrykker det troens mysterium, som dåben er. Hvordan gør man det gældende, at i dåben bliver mennesket sænket ned i Kristus-begivenheden, der består af langfredagens mørke og påskemorgens befrielse? Hvordan får man det frem, at den, der "dukker op" af dåben, oplever verden som et kaos, hvor man ødelægger sin oprindelige identitet, svigter den og forlader den, selv om man er et Guds barn? Hvordan kan man pege på, at den døbte har fået genskabt og fornyet sin identitet og på den måde bærer håbet, at der kan bygges bro hen over alle dødens udtryk i verden?

Kathrine Winkel Holm og andre kritikere behøver ikke være bange. Der er ingen, der vil dåben til livs. Tværtimod. Når evangelisk-lutherske teologer af dansk aftapning med Grundtvig og Kierkegaard tænker teologisk, er det for at gøre sakramentet gældende. De gør kun det, de er opdraget til af traditionen. De er frie ånder, men ikke sådan nogle, der vil udvande. Heller ikke sådan nogle, der hævder, at de altid bare kan gentage og tro, at de bliver forstået. Der er ingen grund til at mistænkeliggøre den akademiske og folkelige indsats.

København den:
19.03. 2026

Nørregade 11
1165 København K

Tlf: 33 47 65 00
kmbh@km.dk



Undersøgelser har vist, at det er ekstremt få præster, der anvender hele ritualet, som det står i ritualbogen. Dette er et indicium på, at vi bør se på ritualet.

Hvis det skulle ende med, at man rituellet ender med at takke for, at Gud i dåben giver sin hengivenhed og kærlighed til kende og vedkender sig det barn eller voksne som sit elskede barn, så er den livslange læring, som dåben kalder på, godt begyndt. Det er væsentligt og afgørende og indgribende, at den enkelte får at vide: Jeg elsker dig.

I næste uge mødes dåbskommissionen for at arbejde videre med dåbsritualet på baggrund af de mange høringsvar, som kommissionen har modtaget.

Vi ved af gode grunde ikke, hvor kommissionens arbejde ender. Men uanset, hvad vi sammen kan komme frem til, stopper arbejdet med at gøre ritualet vedkommende ikke. Det er en fortsat forpligtelse at arbejde med at sikre, at ritualet på en gang udtrykker, hvad dåben er, og samtidig giver mening for mennesker.

Mange hilsner

Peter Skov-Jakobsen